

Η ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ, Η ΑΘΗΝΑΙΑ

Η Αγία Φιλοθέη η Αθηναία, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 19 Φεβρουαρίου, γεννήθηκε στην Αθήνα, το έτος 1522 μ.Χ. και κατάγονταν από πλούσιους και φημισμένους γονείς. Ο πατέρας της, ονομάζονταν Άγγελος και είχε την καταγωγή, από τις ξακουστές οικογένειες των Μπενιτζέλων και η μητέρα της ονομάζονταν Συρίγα, που και εκείνη κατάγονταν, από τις καλύτερες οικογένειες των Αθηνών. Ήταν προικισμένοι, με σπάνια χαρίσματα και ξεχωριστές αρετές, όμως, η αγαθή τους καρδιά, ήταν πάντα θλιμμένη και στενοχωρημένη, γιατί ήταν άτεκνοι. Παρακαλούσαν το Θεό, μέρα και νύχτα, να τους στείλει ένα παιδί, που επίμονα το ποθούσαν, για να τους δώσει τη χαρά, που τόσο πολύ νοσταλγούσαν. Γι' αυτό το σκοπό, η σύζυγος Συρίγα, επισκέπτονταν καθημερινά, την Εκκλησία της Παναγίας και με δάκρυα στα μάτια, την παρακαλούσε, να της χαρίσει ένα παιδί, για να τους κάνει ευτυχισμένους. Φαίνεται, ότι οι προσευχές της στο Ναό της Παναγίας, είχαν μεγάλη διάρκεια και κάποια στιγμή δεν άντεξε και αποκοιμήθηκε. Στον ύπνο της βλέπει, ότι από την εικόνα της Παναγίας, βγήκε ένα μεγάλο και λαμπερό φως, που μπήκε και εγκαταστάθηκε,

μέσα στην κοιλιά της. Όταν αργότερα ξύπνησε, άρχισε να σκέπτεται το όνειρο και προσπαθούσε να δώσει, κάποια ερμηνεία. Όμως, τις αμέσως επόμενες μέρες διαπιστώνει, έκπληκτη, ότι είναι έγκυος. Έτσι, μόλις συμπληρώθηκε το απαιτούμενο χρονικό διάστημα, έφερε στον κόσμο, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, που του έδωσαν το όνομα Ρεγούλα.

Τη μικρή Ρεγούλα, φρόντισαν να την αναθρέψουν, όσο καλύτερα μπορούσαν, διδάσκοντάς της συγχρόνως και τις Χριστιανικές Αλήθειες, της Πίστεώς μας, που από μικρή τη βοήθησαν, να κάνουν την εμφάνισή τους, τα σπάνια πνευματικά της χαρίσματα και οι πλούσιες αρετές της. Την ίδια ώρα, άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους και τα σπάνια σωματικά της κάλλη, που σε συνδυασμό με την ψυχική ωραιότητα, την έκαναν να ξεχωρίζει από τις συμμαθήτριάς της και μεγαλώνοντας την κατέστησαν, ονομαστή και ξακουστή νύφη.

Έτσι, πριν ακόμη, σχηματιστεί σαν γυναίκα και σε ηλικία δώδεκα χρόνων, κάποιος νεαρός της Αθήνας, που έφερε ονομαστή καταγωγή, την ζήτησε από τους δικούς της, σε γάμο. Η αντίδραση της ήταν έντονη, όμως και η πίεση των γονιών της, γίνονταν καθημερινά, εντονότερη. Τα όποια εμπόδια χρησιμοποιούσε, έπεφταν στο κενό, γιατί και αυτοί έβλεπαν την ηλικία τους, που ήταν προχωρημένη και ήθελαν να προφθάσουν να δουν και να σηκώσουν στα χέρια τους, ένα εγγονάκι. Γι' αυτό, οι πιέσεις που της ασκούσαν, ήταν κουραστικές και επίμονες. Φαίνεται, ότι η μικρή Ρεγούλα, εξάντλησε, όλες τις δικαιολογίες, που μπορούσε να αντιτάξει και παρά τη θέλησή της, αποφασίζει να παντρευτεί.

Όμως, πριν προφθάσουν να περάσουν οι πρώτες μέρες του γάμου, άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους, μαύρα και σκοτεινά σύννεφα. Η γκρίνια του συζύγου της, ήταν αφόρητη και η στεναχώρια απλώνονταν, σε καθημερινή βάση. Η σκληροκαρδία του ήταν τέτοια, που δε δισταζε να τη χτυπά και να τη βασανίζει. Η άπειρη και μικρή Ρεγούλα, έδειχνε να τα έχει χαμένα, από μια τέτοια συμπεριφορά, του συζύγου της. Από το μυαλό της περνούσε η σκέψη, ότι μ' αυτό τον τρόπο την τιμωρεί ο Θεός, που δέχτηκε το γάμο, αντί της Μοναχικής ζωής, που ονειρεύονταν και ποθούσε. Γι' αυτό, εντείνει τις προσευχές της και παρακαλούσε το Θεό, να τη λυπηθεί και να τη βοηθήσει. Προσπαθούσε να βρει τρόπους, να διορθώσει και να συνετίσει, τον σκληρόκαρδο και ασεβή, σύζυγό της. Μάταια, όμως, γιατί έδειχνε, ότι τον ενδιαφέρουν, οι προσωρινές και γήινες απολαύσεις της ζωής, αδιαφορώντας, για τις όποιες Ουράνιες υποσχέσεις και αμοιβές, του συνιστούσε, η σύζυγός του. Μια τέτοια, όμως, συζυγική ζωή, δε μπορεί να έχει, μεγάλη διάρκεια. Έτσι, πριν ακόμη, συμπληρωθούν τρία χρόνια, έγγαμου βίου, ο Πανάγαθος Θεός είδε και άκουσε, τις αγνές προσευχές, της νεαρής Ρεγούλας και αφαιρεί τη ζωή του σκληρόκαρδου συζύγου της, απαλλάσσοντάς την, συγχρόνως, από μεγαλύτερους εξευτελισμούς και ταπεινώσεις.

Πληγωμένη και απογοητευμένη, επιστρέφει στους γονείς της και αρχίζει να βάζει σε εφαρμογή το σχέδιο της, που από μικρή είχε ονειρευτεί και ποθούσε. Ήθελε να καλλιεργήσει τις αρετές της και να πετύχει, τη σωτηρία της ψυχής της, ακολουθώντας τη Μοναχική ζωή. Όμως, οι πιέσεις των γονιών της και πάλι, άρχισαν να την ενοχλούν, γιατί της ζητούσαν επίμονα, να ξαναπαντρευτεί. Ήθελαν, πριν κλείσουν τα μάτια τους, να γνωρίσουν εγγονάκι, αλλά να της βρουν και ένα νέο, που μαζί θα διαχειριζονταν σωστά, τον πλούτο, που θα άφηναν. Μάταια, όμως, προσπαθούσαν, γιατί η κόρη τους Ρεγούλα, ήταν πλέον, μεγαλύτερη στην ηλικία και είχε πάρει, τις αποφάσεις της. Με νηστείες, προσευχές και αγρυπνίες, καλλιεργούσε τις αρετές της και έδειχνε στους γονείς της, ότι δεν την ενδιαφέρουν τα πλούτη, του φθαρτού και προσωρινού, αυτού κόσμου, αλλά, ότι την ενδιαφέρει, ένας διαφορετικός κόσμος, που για να τον κερδίσει, χρειάζονται μεγαλύτερες θυσίες, με αυστηρή ασκητική ζωή.

Έτσι, όταν λίγο αργότερα απαλλάσσεται και από τις πιέσεις των γονιών της, που εν τω μεταξύ είχαν πεθάνει, αποφασίζει να διαθέσει τα πλούτη της, προκειμένου, να κατασκευάσει Παρθενώνα, με τους απαραίτητους χώρους και με αρκετά κελιά, για όσες νέες, επιθυμούν να Μονάσουν. Φρόντισε δε να καλύπτει και όλα τα έξοδα, που δημιουργούνταν, κατά τη λειτουργία του. Η κατασκευή του Παρθενώνα, έγινε κοντά στο σπίτι της, που βρίσκονταν, στη σημερινή Πλάκα, όπου στεγάζεται η Αρχιεπισκοπή Αθηνών και σώζεται ακόμη. Μάλιστα υπάρχει και μια υπόγεια στοά, όπου τη χρησιμοποιούσε σαν κρύπτη, για να προσεύχεται. Τα χρόνια, ήταν δύσκολα, για τον Ελληνισμό, γιατί « όλα τ' άσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά». Μόλις, τέλειωσαν οι εργασίες της κατασκευής και ήταν όλα έτοιμα, πρώτη η νεαρή Ρεγούλα, γίνεται Μοναχή και εφαρμόζει την Εκκλησιαστική συνήθεια, της αλλαγής του ονόματός της. Την ώρα που της γίνονταν η Μοναχική κουρά, ονομάστηκε Φιλοθέη, δηλώνοντας μ' αυτό, ότι αποτάσσεται την προηγούμενη ζωή και δεν έχει καμιά σχέση, με το παρελθόν. Γίνεται, δηλαδή, ένας νέος « εν Χριστώ» άνθρωπος, όπως πιστεύεται, σε κάθε Μοναχική κουρά.

Παίρνοντας μαζί της και όλο το υπηρετικό προσωπικό, του πατρικού της σπιτιού και μαζί με άλλες κοπέλες, που προέρχονταν από ονομαστές οικογένειες των Αθηνών, δέχτηκαν να γίνουν Μοναχές και απετέλεσαν το προσωπικό του Μοναστηριού. Ασκήθηκαν στην υπακοή και όλες έδειχναν πρόθυμες, να εφαρμόσουν, όλους τους Ασκητικούς κανόνες, που απαιτούσε, η Μοναχική ζωή. Έδειχναν, τον πρέποντα σεβασμό στο πρόσωπο της Αγίας Ηγουμένης και δε χόρταιναν να ακούνε, την γλυκύτητα της διδασκαλίας της, που σε συνδυασμό με την πραότητα του χαρακτήρα της, κέρδισε το θαυμασμό, από όλες. Καθημερινά φρόντιζε τους πτωχούς και όσους υπόφεραν από οποιαδήποτε ασθένεια, χτίζοντας μάλιστα κοντά στο Μοναστήρι νοσοκομεία, ξενοδοχεία και άσυλα. Σ' αυτά έβρισκαν παρηγοριά και ανακούφιση, όλοι οι αναξιοπαθούντες.

Έτσι, σε μικρό χρονικό διάστημα, η φήμη της διαδόθηκε σε όλους τους κατοίκους των Αθηνών, που άλλοι έσπευδαν να τη δουν και να θαυμάσουν, την υπέροχη διδασκαλία της και άλλες να την ακολουθήσουν, στη Μοναχική ζωή. Οι δωρεές που έφθαναν στο Μοναστήρι, από τους Χριστιανούς, ήταν κάτι το φανταστικό. Τους κάλυπτε, όλα τα έξοδα συντήρησης και πολλά απ' αυτά άρχισαν να χρησιμοποιούνται, για τη δημιουργία νέων κτιρίων, που τα ονόμαζαν Μετόχια. Ένα τέτοιο Μετόχι, κατασκευάστηκε στα Πατήσια, όπου βρίσκεται σήμερα, ο Ναός του Αγίου Ανδρέα, όπου είναι παραχωρημένος, στο Άσυλο Ανιάτων και στην Καλογρέζα, που πήρε το όνομα αυτό, από την Καλογριά, Φιλοθέη. Αλλά και το σημερινό Ψυχικό, που αποτελεί προάστιο των Αθηνών, επήρε το όνομα του από την Αγία Φιλοθέη, όταν εκείνη έκανε ένα « ψυχικό», για τους κατοίκους της περιοχής. Η περιοχή δεν είχε νερό και η Αγία, άνοιξε ένα πηγάδι, που χρησιμοποιούνταν από τους διερχόμενους, για να δροσίσουν λίγο το στόμα τους, γιατί υπόφεραν από δίψα. Απ' αυτό το πηγάδι, έπιναν νερό, οι άνθρωποι και τα ζώα τους. Όμως και το προάστιο των Αθηνών, Φιλοθέη, επήρε το όνομά του από την Αγία. Ανατολικά του προαστίου, έχει διασωθεί μέχρι και σήμερα ένα σπήλαιο, το οποίο χρησιμοποιούσε η Αγία να προσεύχεται και να ασκητεύει. Κοντά του υπάρχει και ο Ναός του Αγίου Ανδρέα, όπου μετονομάστηκε σε Ναό, της Αγίας Φιλοθέης.

Σ' αυτό το Μοναστήρι και τα Μετόχια, έτρεχαν καθημερινά οι κάτοικοι των Αθηνών, προκειμένου, να αντλήσουν δύναμη και κουράγιο, αλλά και να προστατευθούν, από τη μανία των Τούρκων κατακτητών. Ήταν δε, τόση η προσέλευση, που άρχισαν να δημιουργούνται, στις Μοναχές και το Μοναστήρι, τα πρώτα προβλήματα. Τα έξοδα συντήρησης υπερδιπλασιάστηκαν και τα πρώτα σημάδια της πτώχειας, κάνουν την εμφάνισή τους. Οι Μοναχές, άρχισαν να ανησυχούν και στρέφονταν εναντίον της Ηγουμένης, που την

θεωρούσαν υπεύθυνη, γι' αυτή την εξέλιξη, γιατί στερούνταν, όλα τα αναγκαία αγαθά. Η Αγία, δεν έχανε την ευκαιρία, να τις συμβουλευεί, λέγοντάς τους, να μένουν σταθερές στην Πίστη τους και χρησιμοποιώντας τα λόγια του Σωτήρα μας Χριστού, τις παρότρυνε, να ζητούν πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη και « ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Έτσι, πριν περάσουν μερικές ημέρες, εμφανίζονται στο Μοναστήρι δύο άρχοντες, που ήθελαν να γνωρίσουν την Αγία από κοντά και να δεχτούν τις πολύτιμες συμβουλές της, προσφέροντας, συγχρόνως, στο Μοναστήρι, αμύθητους θησαυρούς. Οι Μοναχές, μόλις, πληροφορήθηκαν το γεγονός, άρχισαν, να υμνούν και να δοξολογούν το Θεό, για το θαύμα που έγινε και θαύμασαν την Αγία, για την ακλόνητη Πίστη, που τους έδειξε.

Όταν λίγο αργότερα, οι Τούρκοι κατακτητές έφεραν στην Αθήνα, γυναίκες σκλάβες, που είχαν μαζέψει από διάφορες περιοχές, τις πίεζαν με διάφορους τρόπους, να αρνηθούν την Πίστη τους. Τέσσερεις απ' αυτές κατάφεραν να δραπετεύσουν, για να γλυτώσουν από την ατίμωση, που τους σχεδίαζαν. Ήλθαν στο Μοναστήρι και προσπάθησαν να συναντήσουν την Αγία. Με δάκρυα στα μάτια την παρακαλούσαν να τις λυπηθεί και να τις βοηθήσει. Εκείνη, έδειξε όλη της την αγάπη και δεν παρέλειψε να τις συμβουλέψει, ότι δεν πρέπει να λυπούνται τόσο, για την σκλαβιά του σώματος, αλλά να φοβούνται, τη σκλαβιά της ψυχής. Όμως, πριν, προφθάσουν να περάσουν μερικές ημέρες, οι κατακτητές πληροφορούνται το σημείο, που βρίσκονται οι γυναίκες. Ορμούν σαν άγρια θηρία και συλλαμβάνουν την Αγία, προκειμένου, να την οδηγήσουν στον ηγεμόνα τους. Εκείνος, με τη σειρά του της ζητά, να αρνηθεί την Πίστη της, γιατί διαφορετικά, θα χρησιμοποιήσει το ξίφος, προκειμένου, να της αφαιρέσει, τη ζωή. Τότε η Αγία του απαντά: « Ηγεμόνα μου, σου ζητώ να με στείλεις, μια ώρα πιο γρήγορα στο Σωτήρα μου Χριστό, που Αυτόν Προσκυνώ και Λατρεύω, γιατί είναι ο Μόνος, Αληθινός Θεός». Η απάντηση, εξόργισε τον ηγεμόνα, που έδειχνε έτοιμος, να την παραδώσει στο μαρτύριο. Όμως, οι Χριστιανοί, μόλις, πληροφορήθηκαν το γεγονός, έτρεξαν να σώσουν την Αγία, προσφέροντας, αρκετά αργύρια. Γνώριζαν, ότι μόνο με τα αργύρια, μπορούν να τους εξαγοράσουν, γιατί οι κατακτητές, τα αγαπούσαν υπερβολικά.

Έτσι, ελευθερώθηκε η Αγία και γύρισε στο Μοναστήρι της, για να συνεχίσει τον αγώνα της. Τις τέσσερεις γυναίκες τις κάνει Μοναχές και τις μετακινεί στην Κέα, για μεγαλύτερη ασφάλεια. Η ίδια μετακινείται στο Μετόχι της, τα Πατήσια, όπου έβρισκε μεγαλύτερη ησυχία, για προσευχή. Όμως κάποιοι, που δεν την ήθελαν ζωντανή, την αναζητούσαν παντού, γιατί δεν μπορούσαν να συγχωρέσουν τη συμπεριφορά, που έδειχνε, στις γυναίκες που προστάτευε. Τη βρήκαν στο Ναό του Αγίου Ανδρέα στα Πατήσια, την ώρα που γίνονταν ολονυχτία, στη μνήμη του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτη, στις 2 Οκτωβρίου. Με λύσσα την αρπάζουν και άρχισαν, να τη χτυπούν, αλύπητα. Ήταν τόση η μανία τους, που την αφήνουν, σχεδόν, μισοπεθαμένη. Σ' αυτή την κατάσταση, τη βρίσκουν οι Μοναχές, που τη μεταφέρουν στο κρησφύγετό της στην Καλογρέζα, για να τη θεραπεύσουν, από τις πληγές. Όμως το πληγωμένο της σώμα, δεν άντεξε τις πληγές και παραδίδει την Αγία της Ψυχή στον Ουράνιο Πατέρα, για να κερδίσει την Αιώνια Βασιλεία Του. Ήταν στις 19 Φεβρουαρίου του 1589 μ.Χ. και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Θεωρείται δε, η πολιούχος Αγία της πόλεως των Αθηνών και το Άγιο Λειψανό της, βρίσκεται σήμερα, στο Μητροπολιτικό Ναό.

Απολυτικό της Αγίας:

Η Αγία Φιλοθέη, η Αθηναία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Κυριακή, 20 Ιανουάριος 2013 04:16 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 19 Μάρτιος 2013 08:24

Αθηναίων η πόλις η περιώνυμος, Φιλοθέην τιμά την Οσιομάρτυρα, και ασπάζεται αυτής το θείον λείψανον, ότι εβίωσε σεμνώς, και μετήλλαξε το ζήν, αθλήσει και Μαρτυρίω, και πρεσβεύει προς τον Σωτήρα, διδόναι πάσι το θείον έλεος.

{mp3}ag-filothei{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου, « Η ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο της Αγίας Φιλοθέης, τον αφιερώ νω:

1. Στους κάτοικους της πόλης των Αθηνών, με την ευχή, να τους προστατεύει, η Χάρη της.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύει τη ζωή τους, η Χάρη της.

Σπήλι, Ιανουάριος 2013.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

Η Αγία Φιλοθέη, η Αθηναία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Κυριακή, 20 Ιανουάριος 2013 04:16 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 19 Μάρτιος 2013 08:24

{JComments ON}